

Dyrektywę Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że nie jest z nią sprzeczne naliczenie obciążającego instytucje prowadzące działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi podatku takiego, jak ten będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, którego przedmiotem są zyski brutto osiągnięte z działalności związanej z obrotem papierami wartościowymi.

(¹) Dz.U. C 70 z 22.3.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 3 marca 2005 r.

w sprawie C-32/03 I/S Fini H przeciwko Skatteministeriet (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Højesteret) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Przymiot podatnika — Prawo do odliczenia — Likwidacja — Bezpośredni i ścisły związek — Transakcje nierozdzielnie związane z całością działalności gospodarczej)

(2005/C 115/03)

(Język postępowania: duński)

W sprawie C-32/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Højesteret (Dania) postanowieniem z dnia 22 stycznia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 28 stycznia 2003 r., w postępowaniu: I/S Fini H przeciwko Skatteministeriet Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský i U. Lohmus (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 3 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 4 ust. 1-3 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r. należy interpretować w ten sposób, że podmiot, który zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, lecz nadal płaci czynsz oraz opłaty związane z pomieszczeniem służącym uprzednio wykonywaniu tej działalności, ponieważ umowa najmu zawiera klauzulę uniemożliwiającą jej wypowiedzenie, jest uważany za podatnika w

rozumieniu tego artykułu i może odliczyć podatek VAT naliczony od poniesionych w ten sposób wydatków, o ile istnieje bezpośredni i ścisły związek między dokonanyymi płatnościami a działalnością gospodarczą oraz stwierdzony zostanie brak nieuczciwego zamiaru bądź nadużycia.

(¹) Dz.U. C 83 z 5.4.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-33/03 Komisja Wspólnot Europejskich, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Art. 17 i 18 szóstej dyrektywy VAT — Uregulowanie krajowe zezwalające pracodawcy na odliczenie podatku VAT naliczonego od dostaw paliwa dokonywanych na rzecz jego pracowników, jeżeli zwraca on im koszt tego paliwa)

(2005/C 115/04)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-33/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 28 stycznia 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez R. Lyala, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, reprezentowanemu przez P. Ormonda oraz C. Jacksona, wspieranych przez N. Pleminga, QC, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), N. Colneric, K. Schiemann i E. Juhász, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1 Przyznając podatnikom prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego od określonych dostaw paliwa dokonywanych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami wbrew art. 17 ust. 2 lit. a) oraz art. 18 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 83 z 5.4.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawach połączonych C-96/03 i C-97/03 A. Tempelman przeciwko Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (¹) (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Rolnictwo — Zwalczanie pryszczycy — Tymczasowe środki ochronne przyjęte jako uzupełnienie środków przewidzianych dyrektywą 85/511/EWG — Uprawnienia Państw Członkowskich)

(2005/C 115/05)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawach połączonych C-96/03 i C-97/03, mających za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy), postanowieniem z dnia 7 stycznia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 marca 2003 r., w postępowaniu: A. Tempelman (C-96/03), Małżonkowie T. H. J. M. van Schaijk (C-97/03) przeciwko Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský i U. Lohmus, sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Zważywszy, iż pryszczycza jest chorobą, która stanowi poważne zagrożenie dla zwierząt, art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego przyznaje Państwom Członkowskim uprawnienia do przyjęcia środków zwalczania tej choroby, które mają charakter uzupełniający w stosunku do środków przewidzianych dyrektywą Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającą środki wspólnotowe w sprawie zwalczania pryszczycy zmienioną dyrektywą Rady 90/423/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r.,

zwłaszcza uprawnienia do tego, aby polecić przystąpienie do uboju zwierząt należących do gospodarstwa przylegającego lub znajdujących się w określonym promieniu wokół gospodarstwa gdzie są zarażone zwierzęta.

Takie środki uzupełniające winny być przyjęte w poszanowaniu zamierzonych przez obowiązujące przepisy wspólnotowe celów a w szczególności dyrektywy 85/511 zmienionej dyrektywą 90/423, zasad ogólnych prawa wspólnotowego takich jak zasada proporcjonalności oraz obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 90/425.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 17 lutego 2005 r.

w sprawie C- C-215/03 Salah Oulane przeciwko Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹) (wniosek Rechtbank te 's-Gravenhage o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Swobodny przepływ osób — Prawo wjazdu i pobytu obywateli Państw Członkowskich — Obowiązek okazania dowodu osobistego bądź paszportu — Przesłanka uznania prawa pobytu — Sankcja — Zastosowanie środka w postaci aresztu celem wydalenia)

(2005/C 115/06)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-215/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) postanowieniem z dnia 12 maja 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 maja 2003 r., w postępowaniu: **Salah Oulane** przeciwko **Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), M. Ilešič i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 17 lutego 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Przepis art. 4 ust. 2 trzeciej akapit dyrektywy Rady 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli Państw Członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i